

3

”

Sejdeme se na radnici

Jelikož dochvilnost je výsadou králů, ale krále mezi námi nenajdeš, začínají oficiality na Radnici o něco později. Dorazivší „zástupci“ města vítají dorazivší „zástupce“ divadel. Všichni se usmívají (na chlebíček a zákusek), slova poskakují jako pingpongový míček. Je znát úleva, že přes veškeré eskapády minulého roku okolo KD se město zhostilo pořadatelsví letošní výroční 35. přehlídky se ctí. Také díky Libuše, která byla jmenována ředitelkou přehlídky. Zástupci spolků seznamují ostatní se svými aktivitami pro nejbližší období.

Většina si pochvaluje přírůstky v souborech, jen v Sušici mají málo chlapů... Empatičtí herečtí kolegové z ostatních souborů nabízí své přestěhování do Sušice. Místostarostka nabízí dokonce i starostu. Sušická režisérka Zuzka Navrátilová dokončuje načatou větu ...mladých a hezkých. Libuška Mužíková má velkou radost, že se jí včera podařilo díky vítacímu ceremoniálu u baru přepít chřipku a nabádá ostatní, aby činili vše pro prevenci před chřipkou i večer při galavečeru. Hanka Šiková vzpomíná na Vlastíka Ondráčka, vyřizuje pozdravy od nepřítomných, představuje nové ocenění „Nejlepší mluvený projev“. František zděšeně: „Tady?“ Hanka „Tam!“ (myšleno na pódiu, pozn. red.). Třešínkou na dortu je excelentní slovní přestřelka mezi Františkem Zborníkem a Václavem Trčkou. TUZE nás opět pobavili a u srdíčka zahřáli.

„Poser vás pes!“

—mš—

Zlomte vaz!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

sobota 17. 3. • 10.00 • Divadelní studio D3 Karlovy Vary

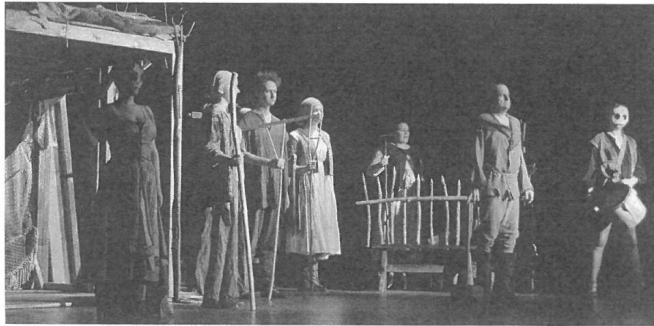
Vladimír Körner

Psí kůže

Balada z konce třicetileté války o cestě domů. Tři zběhové – tři psí kůže – se vrátí a zjistí, že na statku jednoho z nich hospodaří strýc. Bude mít větší váhu příbuzenská náklonnost, nebo touha po majetku? Vždyť je tak snadné udat zběhy, získat pozemky a ještě být odměněn jako vzorný poddaný. Neboť: „...kdo vydá svého soupevníka, bratra, ba i otce svého, bude odměněn z každé hlavy“. Je to vynikající příležitost, jak se zbavit nepohodlných bližních, nebo...?

Působivá scéna, rytmický buben, pochod a smrtka. Ejhle – jsme ve válce. A ne v leccjaké. V té Třicetileté. Ty časy byly nevrlé i v dobách míru. I vysoce postavení měli život těžký – nemoc, hlad, zima. A co teprve chudý lid. V těžkých dobách se z hroudy člověka okřísne hlína a zůstane diamant jádra. Anebo pukavec. Tehdy a hlavně tehdy se ukáže, kdo jaký je. Skutečně bude vše zapomenuto a prominuto, když řekneš „Bože,

odpusť mi“? Není nic horšího, než zasít smutek do duše děcka a vinný je ten, kdo prohraje. A chcete-li u lidí vsadit na jistotu, vsaďte na závist. Někdy – skutečně jen NĚKDY – vyhraje ale v člověku člověk. Jen to nesmí dát najevo, aby pro živé zůstalo to, co vždy bylo (a možná ještě je) nejdůležitější: půda. A život – ŽIVOT je silnější, než smrt. Musí, jinak by skončil... –ss–

Třicetiletý rozhovor

Magdaléna Hnilíčková (Rozárka) a Luboš Štěpán (Arnolf)

☺ *Co byste dělala s volným časem, kdybyste nehrála amatérské divadlo?*
Rozárka: Hrála bych profesionální divadlo :-).

Arnolf: Věnoval bych se víc rodině a dělal bych ještě víc práce, než dělám. Takže raději hraji divadlo.

☺ *Co je vaše profese snů?*

Rozárka: No profese herečky (smích = kromě mne všichni vědí, že paní JE herečka). Já hraji profesionálně a vazba na můj původní soubor mě vede k tomu, že s nimi takto někdy hraji.

Arnolf: Rentiér. Ale co mě hodně baví, to dělám a to je truhlářina. Dělán rukama.

☺ *Tři věci, které byste si vzala na pustý ostrov? A pokud možno proč?*

Rozárka: Knihu, v první řadě knihu, bez té bych být nechtěla. Pak pitnou vodu, ale já bych tam stejně dlouho nevydržela. A třetí věc... no asi chlapa. A tím by se zajistilo namnožení věcí dalších.

Arnolf: Tak v první řadě ženskou.

Hlas z hloubi šatny: Luboši, řekni radši manželku.

Arnolf: Manželku ne. Pak zásobu jídla, že jo, to je jasný, no a návod „Udelej si to sám“. Celej ročník, abych si tam poradil. –ss–

Psí hodnocení poroty

Člověk ztrácí svou cenu, člověk je „kanonenfutter“. Nebyl jsi zabit řádně, ale neřádně. Vaše úprava je syrová a krutá. Střídá se princip činoherní a narativní, epický. Kontemplací se dostáváte nad ten děj. Prostor je vertikálně rozdělený, nahoře vražda (přítomnost smrti) a milování, dole duchovno. Scénografie výborně využita. Nejlepší režisér je ten, který není z inscenace znát. A tady Andulka se tak skryla, že ani nedorazila. Poučená režie. Smrt si sundá masku = znak něčeho, co všichni dobře známe. Když se to odkryje,

jsou to postavy, které už nejsou / vzpomínky. V té kráse na jevišti hledáme, kudy to máme číst. Vy jste udělali skvělé dílo, my to vnímáme. Vždy, kdy režíruje žena, má tendenci zmiřňovat hrany situací. Máme pocit, že to ta postava udělat musí. Cítíme naléhavost, že Eliáš nemůže jinak. Teď jsme na vás položili kritéria, která jsme ještě na nikoho nepoložili. Vy vyprávíte příběh o tom, že člověk nemá ztrácet naději ani v největší hrůze. Já osobně vám děkuji, je to pro mě silný zážitek. –pk–

Porrrrrrrrota

Rozhovor Kristýna Čepková a František Zborník

☺ *Praxí ověřené životní moudro.*

K: Méně je někdy více.

F: Manželství je boj, partnerství je boj, ale omylem tomu lidi rozumí tak, že je to boj mezi partnery, ale je to boj každého sama se sebou.

K: To je krásný, to mě dojalo Františku.

☺ *Trochu odlehčíme. Co pro vás znamená spodní prádlo?*

F: Častá výměna.

K: Pro mě často, ne vždy, odlehčení pro mou krční páteř.

☺ *Tak to chápu, vím, o čem mluvíš.*

☺ *Vysněné zaměstnání, čím byste chtěli být, kdybyste nebyli tím, čím jste?*

K: Chtěla bych být pedagožkou, dobře placenou.

F: Já jsem celý život žil ve svém vysněném povolání, učil jsem na třech vysokých školách a nikdy bych nechtěl dělat nic jiného.

☺ *Pythagorova věta. A použili jste ji někdy v praxi?*

F: Jednou jsem ji použil, když jsem učil na učilišti matematiku, ale 99% znalostí ze základní školy jsem nepoužil nikdy.

K: Já jen když jsme v Budějovicích zkoušeli hudební komedii Škola, základ života, kde se mimo jiné také nacházela Pythagorova věta.

☺ *Oblíbený zůstatek na účtu?*

F: Babišův!

K: Já jsem ráda, když je před výplatou alespoň nějaký.

☺ *Co si myslíte, že dává divadlo lidem?*

K: Já doufám, že radost a určitou úlevu.

F: Já doufám, že to je jeden ze způsobů porozumění světa.

–ll–

Odborná porota: **Kristýna Čepková (KČ), Martin Vokoun (MV), František Zborník (FZ),** tajemnice poroty **Hana Šíková**

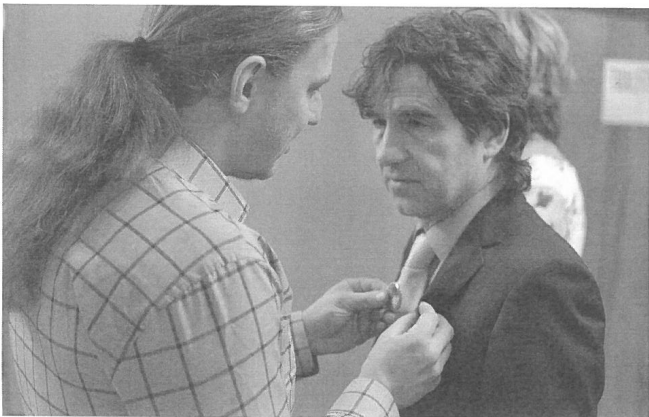

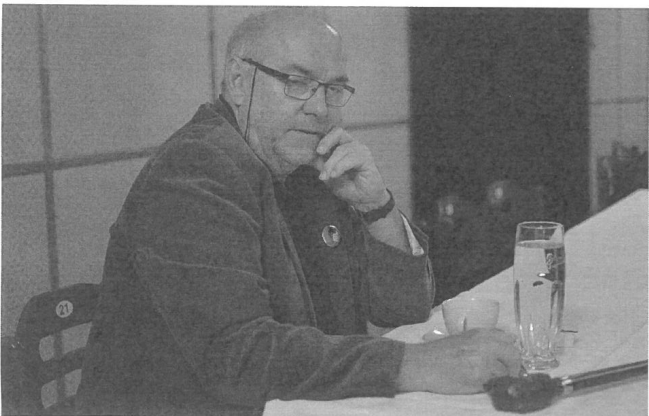
Rojení

Pasování

Zamyšlení

Setkávání

Těšte se na vydání TT č. 4 – budeme vás opět chvilku napínat – možná i delší chvilku – alespoň na pětaticítku jen tak nezapomenete.

-TT-

Vojtěch Štěpánek

NEVIM

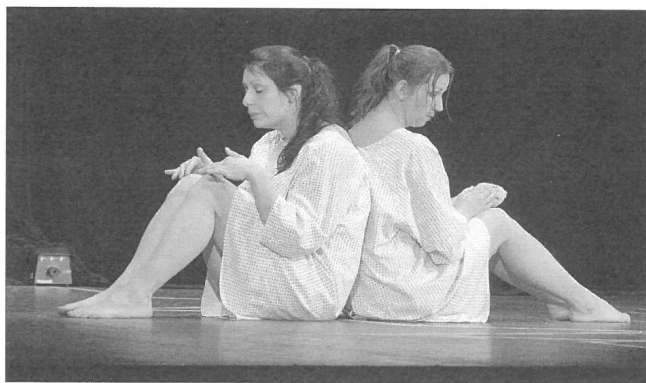
Komediální dialog na hodně vážné téma o generaci současných třicátníků. Jací jsou? Skutečně takoví, jak by se sami rádi viděli – tedy individuální, nezávislí, svobodní? Nebo vlastně nedospělí? Dvě ženy různého věku – jedna v kómatu, druhá těhotná... Jsou schopné a připravené pochopit svou životní situaci? Pomůže jedna druhé vyřešit otázku, jak žít dál?

Jednoduchá scéna, zato velice náročná hra s těžkými myšlenkami. Jak samy herečky řekly: „Když hru dohrajeme, potřebujeme obejmout.“

O čem život je? Kam směřujeme a co vlastně víme? Nevíme, proč nechápeme, ale zároveň přesně rozumíme své mámě. Nevíme, jak se správně rozhodnout v dané chvíli. Jen s odstupem mnoha let pochopíme, jak jsme vlastně měli volit. Nevíme, jak správně žít, protože nám zapomněli dát návod.

Dvě ženy, každá se svým problémem, se snaží společně najít řešení vzájemným pochopením, láskou, citem, ale i zlobou, nenávistí a případně vinou. Žena v kómatu, i přes nenávist ke své matce, chce vidět zrovna Ji a mluvit jen s ní. Žena, která váhá, zda se má její dítě narodit, si uvědomí, jak nedokonalý by byl její život, kdyby k tomu nedošlo. Máme mnohé životní volby, tak co si nakonec zvolíme? Nevíme...

-as-

Rozhovor? Nevim. Dál.

Michaela Adámková (Kristýna) a Klára Gajerová (Áda)

© *Jaké nadání byste chtěly mít?*

Áda: Umět dobře lyžovat.

Kristýna: Umět hrát na klavír.

© *Co byste si vzaly na pustý ostrov?*

Kristýna: Flašku, druhou flašku a třetí flašku...

Áda: Knížku, víno a tabák.

© *Máte nějaké rituály, které dodržujete?*

Kristýna: Ne.

Áda: Já až teď, jak jsem na mateřský, tak jo. Až děti usnou, tak si dám cigó a sklenku.

© *Myslíte, že jsme ve vesmíru sami?*

Áda: Ne. Kristýna: Já doufám, že ne.

-as-

Porota? Nevim. Dál.

Martin Vokoun zahájil hodnocení poroty informacemi o autorovi a hře jako takové: „Vojta Štěpánek je náš vrstevník, multifunkční osobnost. Tuto hru napsal pro dvě konkrétní herečky – Annu Stropnickou a Kristýnu Leichtovou. Text je napsán těmto herečkám přímo na tělo a zde nastává první riziko toho přenosu na jiné osoby, což se vám celkem povedlo překlenout. Je to ale ber, kde ber a plavej. Témata se střídají příliš rychle. Ale to je chyba toho textu. Co se týká scénografie – logicky volíte prázdný prostor a dveře, čímž si ztěžujete situaci. Velmi rychle totiž vyčerpáte možnosti, jak se v prostoru pohybovat.“ Štafetu hodnocení dále přebírá Kristýna Čepková: „Oceňuju nasazení všech zúčastně-

ných. Já se přiznám, že mám velký problém s tím textem. Napsala jsem si – Vojta má asi krizi středního věku. Zamyslela bych se nad větším rozehráváním dramatických situací. Hezkým motivem je, jak si vzájemně pouští své „hlasy.“ Poslední slovo má František Zborník: „Vidím prvně tvoji inscenaci.“ Vlastimil Vyhniš: „To je moje první.“ FZ: „Takže ty jsi pionýr. No pro mě je to najednou proud, v kterém se přestávám orientovat. K výtvarnému řešení – neměly byste mít podprsenky – mě to ruší a bere mi to naději.“ Klára Gajerová: „Když ono se nám to občas rozváže.“ FZ: „To je ta naděje. Mně se líbí, že to hrajete jako zprávu o ženském světě.“

-II-

Josef Beran

KRÁL A LAZEBNICE

Divadelní komedie z období gotiky na motivy stejnojmenné knihy Zdeňka Mahlera o lásce, intrikách a o králi Václavu IV., který byl nehodný svého úřadu, ale o to víc si uměl užívat života.

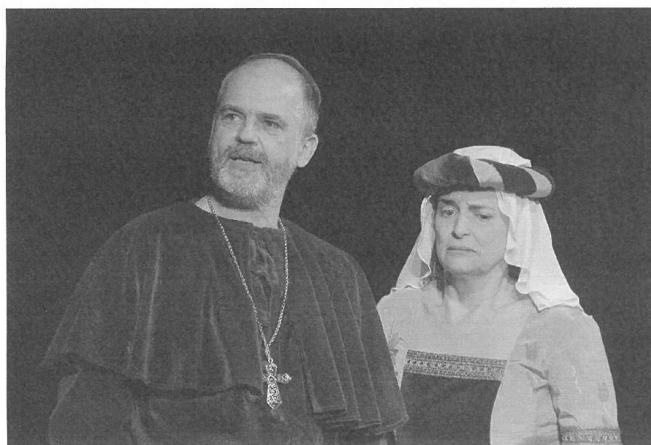
Jako správný panovník své doby měl Václav IV. dvě lásky. Tou první bylo umění, tou druhou ženy. Ať je příběh o jeho románcu s půvabnou lazebnicí Zuzankou jen pouhou smyšlenkou, půvabnou legendou, nebo šlo o skutečný milostný příběh, skýtá četná podobenství i pro dnešní dny.

Podle historiků jde prý jen o symboliku, která se nestala, ale její

hříšnost dodnes okouzluje a svádí k hravým variacím. Hra, doplněná gotickou hudbou, krásnou scénou a vznešenými kostýmy určitě potěšila naše smysly a ukázala nám, že některé věci se prostě nemění i na přích stoletími.

A nejsou to jen příběhy mezi ženami a muži.

—SS—

Porota v lázni

KČ: Historické příběhy, kde je král „v nedbalkách“ jsou vůbec velmi oblíbené. K vaší adaptaci – ten rámec snu je podle Mahlera?

V. Vávra: Ne, to je náš nápad, ale jinak je to originál Mahler.

KČ: Jaký je váš záměr, jak to máte s tím žánrem?

Hlas ze sboru: Drama s komickými prvky.

FZ: Já nevím, jestli se to dá vůbec nacvičit. V pojetí vašeho souboru je to spíše „Hra o trůny“ než „Pekařův císař.“

KČ: Vytvořit na scéně dramatickou situaci na základě dramatického textu je to nejtěžší. Např.: král přijde, přitom si některé postavy myslí, že je mrtvý – to má být ŠRAPNEL a na scéně se vlastně nic neděje, vyšumělo to. Ale vizuálně úžasné – máte nádherné kostýmy.

FZ: Vy nám nechcete hrát, vy nám chcete předávat informace. Děj se nehýbe z logiky věci, ale „z vůle autora“. My potřebujeme, aby se příběh vyvíjel i v nás. Vy nám nenabízíte žádná tajemství, která bychom mohli postupně odkrývat.

MV: Divadlo má být akce a reakce. Tady je ale málo akcí a ještě méně reakcí. Scénograficky – otáčení trůnu a kříže, jako symbolické vyjádření, je výborné.

FZ: Večer nás čeká veselo – Saturnin – ale večer jde do truchliva, protože Sparta vede nad Slávií.

—SS—

Tady bydlí přehlídka #kdhd

Ranní skládání Tyjátr Times.

Rozhovor s diváckou porotou

Divácká porota pracuje (opět) ve složení N. Chládková, S. Jelínková, B. Saláková, L. Svatošová a V. Trčka.

☺ *Bez čeho neusneš?*

NCh: Já jsem jednou nohou ve sprše a druhou v posteli. Takže asi bez té sprchy.

SJ: Já si vezmu knihu, čtu si a u toho usnu. Pak se ale vzbudím a ne a ne zaspát, tak potom končím na práškách.

BS: Bez čtení z pěkné knížky.

LS: Bez dvoječky červeného.

VT: (Manželka napovídá – bez políbku od ženy.) Bez zdravotní procházky se psem.

☺ *Co by sis vzal(a) na opuštěný ostrov?*

NCh: No pokud možno dobrého přítele.

SJ: Vzhledem k tomu, že by mi nešel počítač, tak asi tu knížku. A kdybych tam byla ve společnosti někoho, tak karty.

BS: Asi křížovky.

LS: Hůlky na chození.

VT: Psa :- (manželka se už jen směje).

☺ *Co nesmí chybět na nočním stolku?*

NCh: Knížka.

SJ: Poslední dobou rádio a pustím si Céděčko s nějakou pěknou hudbou.

BS: Já ho nemám, ale hlavně sklenička s vodou. Ale ne na zuby, na pití!

LS: Já tam mám knížku.

VT: Musím si to vylepšit – fotografie mé ženy.

☺ *Děkuji za odpovědi a doufám za rok na stejném místě a pro stejné noviny.*

—SS—